

TISKOVÁ ZPRÁVA 10/5/2010

VZRUŠUJÍCÍ MOSKEVSKÉ NOCI ANTONÍNA KRATOCHVÍLA ZAPLNÍ MÁNES

Slavnostní vernisáží, 1. 6. v 19 hod., začne ve výstavní síni Mánes očekávaná kulturní událost – světová premiéra unikátního souboru fotografií Antonína Kratochvíla **Moscow nights** (Moskevské noci). Světoznámý český fotograf žijící dlouhá léta v New Yorku po čtyřech letech opět vystavuje v České republice.

Veřejnosti bude expozice přístupná od 2. do 30. června, denně mimo pondělí od 10 do 18 hodin. Vernisáž uvede prof. Vladimír Birgus a hudbou zpestří Jan Budař a Eliščin band. Výstavu fotografií Antonína Kratochvíla i jeho žáků uspořádala Galerie Pecka ve spolupráci s Nadací českého výtvarného umění.

V **Moscow nights** Kratochvíl svým typickým nadčasovým rukopisem zachytil život moskevské zlaté mládeže, uzavřeného světa, který se řídí vlastním rytmem a pravidly. „*Otevřel jsem dveře, za které se dostanou jen vyvolení. Mně se to podařilo jen proto, že jsem fotil na objednávku pro prestižní magazín Vanity Fair a mladí Rusové chtěli světu předvést své bohatství a moc,*“ říká Antonín Kratochvíl. „*Za dveřmi*“ Kratochvíl prožil dva týdny, prošel nejznámější noční kluby v centru Moskvy, zažil největší víkendové párty, které končí až nad ránem, v čase, kdy luxusní auta se šoféry rozvážející jejich účastníky míjejí autobusy plné lidí jedoucích do práce. „*Něco takového jsem viděl poprvé v životě – uzavřenou exkluzivní společnost mladých boháčů, kteří dokážou za jednu noc neuvěřitelné věci. Kolem nich prostitutky, nádherné holky smíchané z různých exsovětských republik – best of Soviet Union bych to nazval – tanečnice, bodyguardi, cigarety, alkohol, drogy...*“, vzpomíná Antonín Kratochvíl.

Výsledkem je 69 barevných a černobílých momentů nabitých napětím a emocemi, které vyprávějí vzrušující příběh o skryté tváři ruské metropole. Protože vypravěčem příběhů se Antonín Kratochvíl cítí být především: „*Nikdy nejdu po jedné fotce, vždycky chci vyprávět příběh. Je mi dost líto fotografů, které proslavila právě jen ta jedna fotka a nic dalšího už pak nedokázali...*“

Souběžně s výstavou **Moscow nights** bude ve spodním sále Mánesa představena osobnost Antonína Kratochvíla jako pedagoga. Návštěvníci si budou moci prohlédnout expozici **skupiny 28** – volného sdružení fotografů z celé Evropy, absolventů Kratochvílova workshopu v moravské Lednici. Vernisáž této výstavy se uskuteční 2. 6. v 19 hod., úvodní slovo pronese sám Antonín Kratochvíl, hostům zahraje skupina Barový mouchy.

K výstavě vydává Galerie Pecka knihu fotografií **Moscow nights** s brilantní úvodní esejí mladého amerického novináře Michaela Perssona nazvanou **Vláda partaje**, ve které k tématu strhujících Kratochvílových fotografií podotýká: „*Chladnokrevná touha vystihuje Matičku Rus v její nekrutější podobě. Emoce bývá někdy krutá, jindy hravá. To, co je dnes tak zřetelně patrné ve zbohatlických kruzích její „Zlaté mládeže“, je chladná netečnost. Potomkům nových ruských carů je vlastní dokonalá lhostejnost, která je skutečnou povahou Matičky Rusi a jejích elit...*“

TISKOVÁ ZPRÁVA 10/5/2010

KONTAKTY

Nadace českého výtvarného umění

Masarykovo nábřeží 250, 110 00 Praha 1, info@ncvu.cz, www.ncvu.cz

Galerie Pecka, Vratislavova 24, Praha 2, galerie.pecka@volny.cz

www.28mm.cz

Mediální servis:

2media.cz, s.r.o.

www.2media.cz

ROZHOVOR S ANTONÍNEM KRATOCHVÍLEM

Kdy a jak dlouho vznikala kolekce fotografií Moscow nights?

Fotky vznikly před třemi čtyřmi lety, od té doby se v Moskvě nic nezměnilo, spíš naopak. Já myslím, že Rusko je teď po Číně největší světová ekonomická velmoc, jenže Čína je více uzavřená. V Moskvě se točí spousta nových peněz, je to dynamické město, které se chce bavit – což platilo i v historii, jak je skvěle vysvětleno v eseji, kterou napsal mladý Američan Michael Persson na úvod knihy Moscow nights... Moskevskou zlatou mládež jsem fotil dva týdny. Otevřel jsem dveře, za které se dostanou jen vyvolení, normální člověk ne.

Jak se to podařilo Vám?

Mně se to podařilo jen proto, že jsem fotil na objednávku pro Vanity Fair, což je prestižní magazín s dlouhou tradicí, skvělou pověstí, v minulosti pro něj psali nejlepší američtí novináři, třeba Truman Capote. No a mladí Rusové chtěli světu předvést své bohatství a moc. Na začátku byl nápad, který se pak dostal do dalších souvislostí. Udělal jsem to opravdově, možná až moc, takže reportáž nakonec vyšla v anglickém, ne americkém vydání Vanity Fair, tam jsou asi trochu více pruderní...

Po tak dlouhé době, vybaví se Vám ještě nějaká dominantní vzpomínka, mimořádný zážitek?

Byla to fakt zajímavá práce. Když jsem byl mezi nimi a fotil, trochu mi to připomnělo moje mládí. I když já samozřejmě neměl tolik peněz a nezažil takové excesy, ale taky tam byla určitá promiskuita, nevázanost, experimenty...

TISKOVÁ ZPRÁVA 10/5/2010

Navštívili jsme asi tři nejznámější moskevské kluby, největší mejdany se odehrávaly v pátek, sobotu a neděli a fakt je, že něco takového jsem zažil poprvé v životě – uzavřená exkluzivní společnost vyvolených, mladých boháčů, kteří dokážou za jednu noc neuvěřitelné věci. Kolem nich prostitutky, nádherné holky smíchané z různých exsovětských republik – best of Soviet Union bych to nazval, gogodancers, bodyguardi, prodávaly se drogy, cigarety, alkohol, servírovaly vybrané lahůdky - tehdy tam bylo hitem sushi. Zlatý hřeb pak přišel na privátní párty na bývalé Stalinově jachtě Maxim Gorkij, které se zúčastnila obzvláště vybraná společnost. Byl jsem jejich host, ne paparazzi, takže jsem byl v pohodě, nechali mě fotit všechno... Ta bývalá Stalinova jachta mi vlastně trochu připomíná krásnou budovu Mánesa, ve které je výstava umístěna – taky je na vodě a k pronajmutí.

Podle jakého klíče jste volil, která fotka bude černobílá a která v barvě?

Černobílá je realita, barevně jsem fotil obrazy, které prostě „měly barvu“, chtěl jsem, aby je lidi takhle viděli.

Máte mezi nimi svou oblíbenou?

Nemám, protože já se na celou kolekci dívám jako na celek – nejdu po jedné fotce, vždycky chci vyprávět příběh. A je mi dost líto fotografů, které proslavila právě jen ta jedna fotka a nic dalšího už pak nedokázali, a že jich je dost...

Souběžně s Vaší výstavou budou v Mánesu k vidění fotografie, které jste sám vybral z tvorby Vašich žáků. Jak ke spolupráci došlo?

Sešli jsme se před rokem na Moravě, v Lednici. Už 20 let pořádám workshopy po celém světě, tohle byl můj první v Česku. Přihlásilo se tolik lidí, že jsme ani nemohli všechny přijmout – a tahle skupina udělala dobrou práci, zůstali spolu v kontaktu. Dokonce si dali do názvu 28 – 28 mm je můj oblíbený objektiv, protože vás přinutí komunikovat s lidmi, které fotíte, přiblížit se k nim.